

DECIZIA nr. 923 / 2014
privind solutionarea contestatiei formulata de x,
reinregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr.x/06.11.2014

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Serviciul Juridic Contencios si Avizare Juridica din cadrul DGRFPB, cu adresa nr.x/J/06.11.2014, cu privire la punerea in executare a Sentintei civile nr. x/16.05.2013, pronuntata de Tribunalul Bucuresti Sectia a IX-a Contencios Administrativ si Fiscal Bucuresti privind contestatia formulata de domnul x, cu domiciliul in Bucuresti, Sos. x 2.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Administratia Finantelor Publice Sector 2 sub nr.x/22.02.2011 il constituie:

- Decizia de impunere anuala pentru persoane fizice romane cu domiciliul in Romania pe anul 2001 nr.x/12.07.2002, comunicata la data de **29.05.2007**, prin care s-a stabilit o diferenta de impozit anual de regularizat in plus in suma de x lei;

-Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/28.01.2011, nr.x/28.01.2011 si nr.x/28.01.2011, prin care s-au stabilit accesorii in suma totala de x lei, din care suma contestata este de x lei reprezentand accesorii aferente diferentei de impozit anual de regularizat pentru anul 2001, comunicate sub semnatura de primire in data de **04.02.2011**.

Prin Decizia nr. x/28.03.2010 privind solutionarea contestatiei inregistrata la D.G.F.P.M.B. sub nr. x/02.03.2011 s-a dispus:

1.-Respingerea ca nedepusa in termen a contestatiei formulata de domnul x impotriva Deciziei de impunere anuala pentru persoane fizice romane cu domiciliul in Romania pe anul 2001 nr.x/12.07.2002 prin care Administratia Finantelor Publice sector 2 a stabilit o diferenta de impozit anual de regularizat in plus in suma de **x lei**.

2.- Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata impotriva Deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/28.01.2011, nr.x/28.01.2011 si nr.x/28.01.2011 emise de Administratia Finantelor Publice Sector 2, **pentru suma de x lei** reprezentand accesorii aferente diferentei de impozit pe venit.

Prin Sentinta civila nr. x/16.05.2013, Tribunalul Bucuresti Sectia a IX-a Contencios Administrativ si Fiscal Bucuresti a anulat Decizia nr. x/28.03.2010 emisa de D.G.R.F.P.B. privind solutionarea contestatiei formulata de domnul x si a obligat DGFPMB sa "**solutioneze pe fond contestatia formulata de reclamant impotriva deciziei de impunere anuala pe 2001 nr.x/12.07.2002**", a anulat deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/28.01.2011, nr.x/28.01.2011 si nr.x/28.01.2011 emise de Administratia Finantelor Publice Sector 2 si a respins capatul de cerere privind anularea Deciziei de impunere anuala pentru persoane fizice romane cu domiciliul in Romania pe anul 2001 nr.x/12.07.2002 ca prematur formulat.

Prin Decizia civila nr. x/16.10.2014 Curtea de Apel Bucuresti -Sectia Contencios Administrativ si Fiscal a respins recursul formulat de D.G.F.P.M.B., ca neintemeiat.

Ca urmare, prin adresa nr. x/J/06.11.2014, Serviciul Juridic Contencios si Avizare Juridica din cadrul DGRFPB a solicitat Serviciului solutionare contestatii, potrivit prevederilor art.24 alin.(1) din Legea nr.554/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, punerea in executare a acestei hotararii judecatoresti.

Avand in vedere ca dispozitiile sentintei civile nr. x/16.05.2013 pronuntata de Tribunalul Bucuresti Sectia a IX-a Contencios Administrativ si Fiscal Bucuresti raman irevocabile prin Decizia civila nr. x/16.10.2014 pronuntata de Curtea de Apel Bucuresti -Sectia Contencios

Administrativ si Fiscal, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de domnul x.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei, contribuabilul invoca prescrierea dreptului organului fiscal de a stabili in sarcina sa obligatii de plata pentru anul 2001, intrucat decizia de impunere nr.x/12.07.2002 i-a fost comunicata prin certificatul de atestare fiscala in data de 28.01.2011, respectiv dupa 10 ani de la instituire.

II. Prin Decizia de impunere anuala pe anul 2001 nr.x/12.07.2002 , AFP Sector 2 a stabilit o diferenta de impozit anual de regularizat in plus in suma de x lei.

III. Avand in vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatariile organului fiscal, sustinerile contribuabilului si prevederile legale in vigoare pe perioada supusa impunerii se retin urmatoarele:

Prin cauza supusa solutionarii, DGRFPB prin Serviciul solutionare contestatii este investita sa se pronunte daca este intemeiata exceptia prescriptiei ridicata de contestatar cu privire la dreptul organului fiscal de a stabili diferente de impozit pe venitul anual de regularizat pentru anul 2001.

In fapt, prin decizia de impunere anuala pe anul 2001 nr.x/12.07.2002, AFP Sector 2 a stabilit o diferenta de impozit anual de regularizat in plus in suma de x lei.

Contestatia formulata impotriva deciziei nr.x/12.07.2002 a fost ca respinsa ca nedepusa in termen prin Decizia nr. x/28.03.2010 urmare a constatarii faptului ca decizia a fost comunicata domnului x prin posta cu scrisoarea recomandata nr.x in data de 08.10.2002 si intrucat plicul a fost returnat cu precizarea "expirat termen de pastrare" s-a procedat la afisarea pe SITE-ul ANAF prin anuntul colectiv nr.x/14.05.2007 (pozitia 27), intocmindu-se in acest sens procesul-verbal privind indeplinirea procedurii de comunicare prin publicitate nr. x/29.05.2007.

Prin Sentinta civila nr. x/16.05.2013 ramasa definitiva prin decizia civila nr.x/16.10.2014, Tribunalul Bucuresti Sectia a IX-a Contencios Administrativ si Fiscal Bucuresti a obligat DGRFPB la solutionarea pe fond a contestatiei formulata impotriva deciziei de impunere anuala pe 2001 nr.x/12.07.2002, cu privire la modul de solutionare a contestatiei impotriva deciziei nr.x/12.07.2002 retinand ca „desi paratele au pretins ca initial s-a comunicat contribuabilului acest titlu de creanta prin posta cu scrisoarea recomandata nr.x in data de 08.10.2002, insa plicul a fost returnat cu precizarea "expirat termen de pastrare", depunand in acest sens inscrisuri, Tribunalul nu poate retine ca dovedita imprejurarea pretinsa, avand in vedere ca din aceste inscrisuri nu se poate stabili cu certitudine ca respectiva expeditie il vizeaza pe reclamant si ca a avut ca obiect titlul de creanta in discutie.

(...)

Faptul ca parata s-a rezumat a crea aparenta respectarii normei de procedura fiscala este de natura a restrange nejustificat dreptul reclamantului de acces la procedura administrativa si jurisdictionala impotriva actului administrativ fiscal, constituind totodata si o derogare de la principiul rolului activ al organului fiscal copnsacrat de art.7 alin.(1) Cod de procedura fiscala. (...)

Tribunalul are in vedere in sens convergent si Decizia nr.x/2011 a Curtii Constitutionale- invocata de reclamant- prin care a fost constatata neconstitutionalitatea prevederilor art.44 alin.(3) Cod de procedura fiscala, in masura in care se interpreteaza in sensul ca organul fiscal emitent poate sa procedeze la comunicarea actului administrativ fiscal prin publicitate, cu inlaturarea nejustificata a ordinii de realizare a modalitatilor de comunicare prevazute la

art.44 alin.(2) lit.a-d), in sa raportat la incidenta acestei decizii in cauza, se reaminteste faptul ca efectele sale se produc numai dupa publicarea in Monitorul Oficial, in conditiile art.31 din Legea nr.47/1992."

In drept, cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art. 231 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care stipuleaza:

"Termenele în curs la data intrarii în vigoare a prezentului cod se calculeaza dupa normele legale în vigoare la data când au început sa curga."

Potrivit dispozitiilor pct. 1 din OPANAF nr. 1754/2008 pentru aprobarea Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr. 2/2008:

"1. În aplicarea art. 231 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

Termenele în curs la data intrarii în vigoare a Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, **se calculeaza dupa normele legale în vigoare la data când acestea au început sa curga. Întreruperea si/sau suspendarea termenului de prescriptie se supun/supune normelor în vigoare la data când acestea s-au produs.**"

Tinand cont de aceste dispozitiile legale, precum si de faptul ca unul dintre principiile care guverneaza aplicabilitatea legii in timp este cel al neretroactivitatii legii, in ceea ce priveste termenul de prescriptie privind stabilirea obligatiilor fiscale, in speta stabilirea diferentelor de impozit anual de regularizat in plus pentru anul 2001, sunt aplicabile dispozitiile art. 21 din O.G. nr. 70/1997 privind controlul fiscal:

"**Art. 21.** - Dreptul organelor de control fiscal sau, dupa caz, al serviciilor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale de a stabili diferente de impozite si majorari de întârziere pentru neplata în termen a acestora, precum si de a constata contraventii si a aplica amenzi si penalitati pentru faptele ale caror constatare si sanctionare sunt, potrivit legii, de competenta organelor de control fiscal sau, dupa caz, a serviciilor de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale, pentru o perioada impozabila, se prescrie dupa cum urmeaza:

a) **în termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declaratiei pentru perioada respectiva;**

b) în termen de 5 ani de la data ultimului termen legal de plata a impozitului, în cazul în care legea nu prevede obligatia depunerii declaratiei;

c) în termen de 5 ani de la data comunicarii, catre contribuabil, a impozitului stabilit de organele fiscale sau, dupa caz, de serviciile de specialitate ale autoritatilor administratiei publice locale în conditiile prevazute de lege."

Totodata, potrivit art. 65 alin. (2) si (3) si art. 67 alin. (1) din OG nr. 7/2001 privind impozitul pe venit:

"**Art. 65** - (2) Organul fiscal stabileste impozitul anual datorat pentru anul precedent si **emite o decizie de impunere** în intervalul stabilit anual prin ordin al ministrului finantelor publice.

(3) În aceasta decizie organul fiscal **stabileste si diferentele de impozit anual ramase de achitat** sau impozitul anual de restituit, care se determina prin scaderea din impozitul anual datorat a obligatiilor reprezentând plati anticipate cu titlu de impozit si a creditelor fiscale externe pentru veniturile realizate din categoriile de venituri prevazute la art. 59."

"**Art. 67** - (1) **Diferentele de impozit ramase de achitat** conform deciziei de impunere anuala, **se platesc** în termen de cel mult 60 de zile **de la data comunicarii deciziei de impunere**, perioada pentru care nu se calculeaza si nu se datoreaza majorari de întârziere."

În speta sunt incidente și prevederile art. 44 și art. 45 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată și dispozițiile normelor metodologice de aplicare aprobate prin HG nr. 1050/2004, care stipulează:

Codul de procedura fiscală:

“Art. 44 - (1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului caruia îi este destinat.”

“Art. 45 - Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.”

Ținând cont de prevederile legale mai sus menționate, rezultă că organul fiscal are obligația de a comunica contribuabililor toate actele administrative fiscale care le sunt destinate. Efectul opozabilității titlului de creanță prin care s-a stabilit obligația de plată constă în aceea că autoritatea fiscală este în drept să pretindă plata acesteia numai dacă titlul respectiv a fost comunicat.

Referitor la prescripția extinctivă, normele care reglementează acest aspect sunt imperative; prescripția extinctivă limitează timpul în care se poate valorifica un drept.

Cu privire la data de la care începe să curgă termenul de prescripție în cazul diferentelor de impozit anual de regularizat, există puncte de vedere unitare ale direcțiilor de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, respectiv ale Direcției Juridice din cadrul ANAF (adresele nr. x/07.07.2006 și nr. x/20.02.2008, anexate la dosarul cauzei) și ale Cabinetului Vicepreședintelui ANAF (circulara nr. x/09.06.2006, anexată la dosarul cauzei), potrivit cărora:

“Dreptul organului fiscal de a stabili diferențe de impozite se prescrie în termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declarației pentru perioada respectivă”.

În ceea ce privește termenul de depunere al declarației de venit global pentru anul 2001, potrivit dispozițiilor art. 62 alin. (1) din OG nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, astfel cum a fost modificat și completat prin art. IX din OG nr. 36/2003 privind corelarea unor dispoziții din legislația financiar-fiscală:

“Contribuabilii au obligația să completeze și să depună la organul fiscal competent o declarație de venit global, precum și declarații speciale, până la data de 15 mai a anului următor celui de realizare a venitului.”

Având în vedere cele mai sus prezentate, rezultă că în cazul diferentelor de impozit anual de regularizat stabilit în plus pentru anul 2001, organul fiscal are dreptul de a solicita plata sumelor respective, urmând comunicării deciziei de impunere anuală (prin care s-a individualizat obligația de plată) în interiorul termenului de prescripție de 5 ani, care începe să curgă de la data la care a expirat termenul de depunere a declarației de venit global pentru anul 2001, respectiv de la data de 15.05.2002 și se termină la data de 15.05.2007.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, se reține faptul că instanța judecătorească a constatat neîndeplinirea procedurii de comunicare până la 15.05.2007 pentru Decizia de impunere anuală pe anul 2001 nr. x/12.07.2002, prin care AFP Sector 2 a stabilit o diferență de impozit anual de regularizat în plus în suma de x lei.

Astfel, față de reținerile din Sentința civilă nr. x/16.05.2013 rămasă definitivă se constată că AFP Sector 2 nu a avut în vedere dispozițiile art. 21 din O.G. nr. 70/1997 privind controlul fiscal, **decizia de impunere anuală pentru anul 2001, nefiindu-i comunicată**

contribuabilului in interiorul termenului de prescriptie de 5 ani, respectiv pana la data in data de 15.05.2007, ci in afara termenului legal de prescriptie.

Avand in vedere cele mai sus prezentate, rezulta ca decizia de impunere anuala pentru anul 2001 i-a fost comunicata contribuabilului in afara termenului legal de prescriptie, motiv pentru care urmeaza a se dispune admiterea contestatiei formulata de domnul x si anulara Deciziei de impunere anuala pe anul 2001 nr.x/12.07.2002, prin care s-a stabilit o diferenta de impozit anual de regularizat in plus in suma de x lei.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul pct. 1 din OPANAF nr. 1754/2008, art. 21 din O.G. nr. 70/1997, art. 62 alin. (1), art. 65 alin. (2) si (3), art. 67 alin. (1) din OG nr. 7/2001, art. 44, art. 45, art. 92, art. 110, art. 131, art. 213 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata

DECIDE

Admite contestatia formulata de domnul x si anuleaza Decizia de impunere anuala pe anul 2001 nr.x/12.07.2002, prin care s-a stabilit o diferenta de impozit anual de regularizat in plus in suma de x lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac.